

یادداشت‌های درس سیستم‌های عامل - بخش نهم

در این بخش از درس مطالعه‌ی روش‌های مقابله با بن‌بست را ادامه می‌دهیم.

- برای حالتی که از برخی از منابع چند نمونه موجود باشد نمی‌توان از گراف تخصیص منابع برای اجتناب از بن‌بست استفاده کرد.
- الگوریتم بانکدار (Banker's Algorithm) برای این حالت مناسب است.
- این الگوریتم از دو قسمت تشکیل شده است:
 - الف) الگوریتم تشخیص امن بودن سیستم (Safety)
 - ب) الگوریتم تخصیص منابع

از چند بردار و ماتریس در الگوریتم بانکدار استفاده می‌شود (فرض کنید n تعداد پردازنده‌ها و m تعداد منابع باشد):

Available (m): تعداد نمونه‌های آزاد از هر منبع.

Allocation (n, m): تعداد نمونه‌های تخصیص یافته به هر پردازنده از هر منبع.

Maximum (n, m): حداکثر نمونه‌هایی که هر پردازنده می‌تواند از هر منبع درخواست دهد.

Need (n, m): تعداد نمونه‌های جدیدی که می‌تواند هر پردازنده از هر منبع درخواست دهد.

برای مثال:

- **Available (2)** نشان می‌دهد چند نمونه از منبع **R2** آزاد است.
- مقدار **Allocation (1, 3)** نشان می‌دهد چند نمونه از منبع **R3** به پردازنده **P1** تخصیص یافته است.
- مقدار **Maximum (1, 3)** نشان می‌دهد حداکثر چند نمونه از منبع **R3** می‌تواند به پردازنده **P1** تخصیص یابد.
- مقدار **Need (1, 3)** نشان می‌دهد چند نمونه‌ی دیگر از منبع **R3** می‌تواند به پردازنده **P1** تخصیص یابد.

دقت کنید که همواره رابطه‌ی زیر برقرار است:

$$\text{Maximum}(i, j) = \text{Allocation}(i, j) + \text{Need}(i, j)$$

- برای ساده‌تر شدن بیان الگوریتم بانکدار از عملیات برداری استفاده می‌کنیم.
- دو بردار **A** و **B** را با اندازه‌ی پنج در نظر بگیرید.

A	4	2	3	4	1
----------	---	---	---	---	---

B	8	3	5	4	3
----------	---	---	---	---	---

- حاصل عملیاتی مثل جمع روی دو بردار، برداری است که هر عنصرش از انجام عمل مورد نظر روی عناصر متناظرش در آرایه‌ی ورودی حاصل می‌شود. برای مثال، اگر **C** برابر **A + B** باشد، خواهیم داشت.

C	12	5	8	8	4
----------	----	---	---	---	---

- عملیات مقایسه هم به صورت برداری تعریف می‌کنیم. برای نمونه $A \leq B$ هست اگر و تنها اگر هر عنصر **A** کوچک‌تر یا مساوی عنصر متناظرش در **B** باشد.
- برای آرایه‌های بالا، $A \leq B$ برقرار است ولی $A < B$ برقرار نیست.
- همچنین برای یک ماتریس مثل **Allocation**، مقدار **Allocation(i)** برابر برداری است که از سطر **i** این ماتریس حاصل می‌شود.

- فرض کنید سه پردازش و دو منبع در سیستمی موجود باشند.
- جدول زیر به صورت خلاصه ماتریس‌های **Maximum Available** و **Need** را نشان می‌دهد.

Process	R1 (current/maximum)	R2 (current/maximum)
P1	2/3	1/1
P2	1/3	1/2
P3	1/1	0/0

- در هر خانه از این ماتریس دو عدد قرار دارند: عدد بالای علامت ممیز تعداد نمونه‌های تخصیص یافته به پردازش و عدد زیر علامت ممیز حداکثر تعداد نمونه‌هایی است که پردازش می‌تواند از یک منبع در اختیار بگیرد.
- فرض کنید مقدار تمامی عناصر آرایه‌ی **Available** برابر صفر باشد:

Resource	Available
R1	0
R2	0

- در این صورت تعداد کل نمونه‌های منبع **R1** برابر چهار و تعداد کل نمونه‌های منبع **R2** برابر دو خواهد بود.

- در الگوریتم تشخیص امن بودن، بررسی می‌شود که آیا یک دنباله‌ی امن وجود دارد یا خیر.
- در این الگوریتم در حلقه‌ای پردازش می‌تواند همه‌ی منابع مورد نیازش را درخواست دهد انتخاب می‌شود و فرض می‌شود خاتمه یافته است.
- اگر همه‌ی پردازش‌ها به این شکل خاتمه یابند، وضعیت سیستم امن است.
- جزئیات این الگوریتم را در صفحه‌ی بعد می‌بینید.

الگوریتم تشخیص وضعیت امن از الگوریتم بانکدار

ورودی: بردارهای وضعیت سیستم.

خروجی: آیا وضعیت سیستم امن هست یا خیر.

از آرایه‌ی **Left (m)** در الگوریتم برای نگهداری تعداد منابع آزاد از هر منبع استفاده می‌کنیم.

از آرایه‌ی **Finished (n)** در الگوریتم برای نگهداری پدازه‌های خاتمه یافته استفاده می‌کنیم.

۱ مقدار آرایه‌ی **Left** را برابر **Available** قرار بده.

۲ مقدار همه‌ی عناصر **Finished** را برابر **False** قرار بده.

۳ تکرار کن

۴ اندیسی از **i** را بیاب که دو ویژگی زیر را داشته باشد

الف) **Finished(i)** برابر **False** باشد.

ب) رابطه‌ی $Need(i) \leq Left$ برقرار باشد.

۵ اگر این اندیس موجود نبود از حلقه خارج شو.

۶ **Left** را برابر **Left + Allocation(i)** قرار بده.

۷ **Finished(i)** را برابر **True** قرار بده.

۸ اگر مقدار **Finished(i)** به ازای همه‌ی پدازه‌ها **True** بود

۹ وضعیت امن است.

۱۰ در غیر این صورت

۱۱ وضعیت ناامن است.

وضعیت زیر را برای سه پردازنده و دو منبع در نظر بگیرید و فرض کنید از هر منبع صفر نمونه آزاد باشند
 (.Available = <0, 0>)

Process	R1 (current/maximum)	R2 (current/maximum)
P1	2/3	1/1
P2	1/3	1/2
P3	1/1	0/0

الگوریتم بررسی وضعیت امن را اجرا می کنیم.

- خط اول و دوم: **Left: <0 0>** و **Finished: <False, False, False>**
- حلقه‌ی خط سوم تا هفتم: برای $i = 3$ دو شرط الف و ب برقرار است.
- تغییرات خط ششم و هفتم: **Left: <1 0>** و **Finished: <False, False, True>**
- حلقه‌ی خط سوم تا هفتم: برای $i = 1$ دو شرط الف و ب برقرار است.
- تغییرات خط ششم و هفتم: **Left: <3 1>** و **Finished: <True, False, True>**
- حلقه‌ی خط سوم تا هفتم: برای $i = 2$ دو شرط الف و ب برقرار است.
- تغییرات خط ششم و هفتم: **Left: <4 2>** و **Finished: <True, True, True>**
- شرط خط هشتم برقرار است و **Finished** برای همه‌ی پردازنده‌ها **True** است.
- وضعیت امن است (دنباله‌ی امن برابر $\langle P3, P1, P2 \rangle$).

وضعیت زیر را برای سه پردازنده و دو منبع در نظر بگیرید و فرض کنید از هر منبع صفر نمونه آزاد باشند
 (Available = <1, 1>).

Process	R1 (current/maximum)	R2 (current/maximum)
P1	2/4	1/1
P2	1/3	1/2
P3	0/1	0/1

الگوریتم بررسی وضعیت امن را اجرا می‌کنیم.

- خط اول و دوم: **Left: <1 1>** و **Finished: <False, False, False>**
- حلقه‌ی خط سوم تا هفتم: برای $i = 3$ دو شرط الف و ب برقرار است.
- تغییرات خط ششم و هفتم: **Left: <1 1>** و **Finished: <False, False, True>**
- حلقه‌ی خط سوم تا هفتم: دو شرط برای هیچ اندیس i برقرار نیست؛ خروج از حلقه.
- شرط خط هشتم برقرار نیست و **Finished** برای دو پردازنده **False** است.
- وضعیت ناامن است.

الگوریتم تخصیص منابع از الگوریتم بانکدار

ورودی: بردارهای وضعیت سیستم.

ورودی: بردار **Request** که درخواست پردازش i -ام را نشان می‌دهد.

خروجی: تخصیص منابع درخواست شده یا متوقف کردن پردازش.

۱ اگر $\text{Request} \leq \text{Need}(i)$ نباشد

۲ خطا گزارش بده؛ خروج.

۳ اگر $\text{Request} \leq \text{Available}$ نباشد

۴ پردازش باید منتظر شود؛ خروج.

۵ مقدار **Available** را قرار بده $\text{Available} - \text{Request}$.

۶ مقدار **Allocation(i)** را قرار بده $\text{Allocation}(i) + \text{Request}$.

۷ مقدار **Need(i)** را قرار بده $\text{Need}(i) - \text{Request}$.

۸ اگر وضعیت سیستم امن باشد (با کمک الگوریتم تشخیص وضعیت امن)

۹ منابع درخواست شده را تخصیص بده؛ خروج.

۱۰ در غیر این صورت

۱۱ تغییرات متغیرها در خط‌های پنجم تا هفتم را برگردان.

۱۲ پردازش باید منتظر شود؛ خروج.

وضعیت زیر را برای سه پردازنده و دو منبع در نظر بگیرید و فرض کنید: $Available = \langle 1, 2 \rangle$

Process	R1 (current/maximum)	R2 (current/maximum)
P1	2/3	1/1
P2	1/3	1/2
P3	1/1	0/1

فرض کنید پردازنده P2 درخواست یک نمونه از منبع R1 و یک نمونه از منبع R2 داشته باشد:

$$Request = \langle 1, 1 \rangle$$

الگوریتم تخصیص منابع الگوریتم بانکدار را اجرا می‌کنیم.

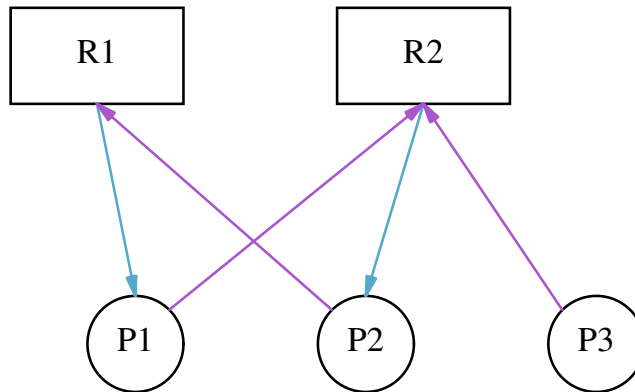
- شرط خط اول و سوم برقرار نیست.
- خط سوم: $Available: \langle 0, 1 \rangle$
- خط چهارم: $Allocation(2) = \langle 2, 2 \rangle$
- خط پنجم: $Need(2) = \langle 1, 0 \rangle$
- خط هشتم: اجرای الگوریتم بررسی وضعیت امن بانکدار: وضعیت امن است.
- خط نهم: تخصیص انجام می‌شود.

روش دیگر مقابله با بن بست، تشخیص بن بست و سپس حل آن است.

- این الگوریتم دو بخش دارد:
الف) تشخیص بن بست
ب) رهایی از بن بست
- هر یک از دو بخش را بررسی می کنیم.

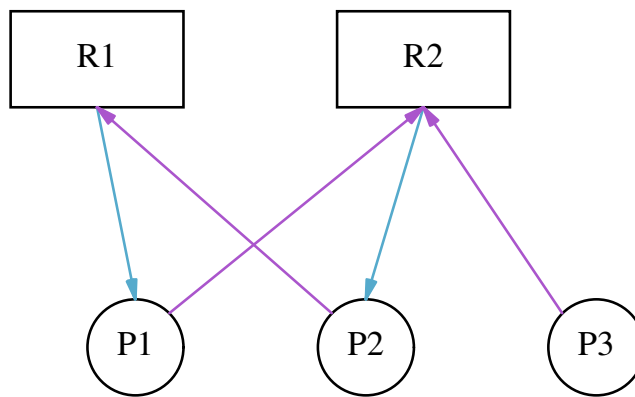
- تشخیص بن بست را در دو حالت بررسی می کنیم:
- اگر از هر منبع فقط یک نمونه موجود باشد از گراف تخصیص منابع یا از گراف انتظار پردازشها برای تشخیص بن بست استفاده می کنیم.
- اگر از برخی از منابع بیش از یک نمونه موجود باشد، از الگوریتمی مشابه الگوریتم بانکدار استفاده می نماییم.

- اگر گراف تخصیص منابع دور داشته باشد یعنی بن بست رخ داده است.
- این روش تنها وقتی درست کار می کند که از هر منبع فقط یک نمونه موجود باشد.
- گراف تخصیص منابع زیر برای دو منبع و سه پردازنده است.

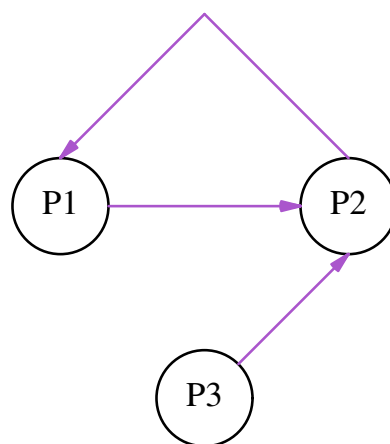

- چون یک دور در این گراف وجود دارد (دور $\langle P1 R2 P2 R1 \rangle$)، بن بست رخ داده است.

- از گراف انتظار پردازها (Wait-for Graph) هم می توان برای تشخیص بن بست استفاده کرد؛ اگر این گراف دور داشته باشد، بن بست رخ داده است.
- این روش هم تنها وقتی درست کار می کند که از هر منبع فقط یک نمونه موجود باشد.
- در گراف انتظار پردازها، به هر پردازه یک رأس تخصیص داده می شود.
- یک یال از پردازه ی A به پردازه ی B نشان می دهد که منبعی در اختیار پردازه ی B قرار دارد که پردازه ی A درخواست استفاده از آن را دارد.
- گراف تخصیص منابع صفحه ی قبل را در نظر بگیرید.

- گراف انتظار پردازهای متناظر با آن را در ادامه می بینید.

- چون یک دور در این گراف وجود دارد، بن بست رخ داده است.

این الگوریتم به الگوریتم بانکدار شباهت دارد اما در این الگوریتم حداکثر تعداد نمونه‌هایی که هر پردازش از منابع درخواست می‌کند مشخص نیست.

از چند بردار و ماتریس در این الگوریتم استفاده می‌شود (فرض کنید n تعداد پردازش‌ها و m تعداد منابع باشد):

Available (m): تعداد نمونه‌های آزاد از هر منبع.

Allocation (n, m): تعداد نمونه‌های تخصیص یافته به هر پردازش از هر منبع.

Request (n, m): تعداد نمونه‌هایی درخواست شده توسط هر پردازش از هر منبع (که تخصیص داده نشده‌اند).

برای مثال:

- **Available (2)** نشان می‌دهد چند نمونه از منبع **R2** آزاد است.
- مقدار **Allocation (1, 3)** نشان می‌دهد چند نمونه از منبع **R3** به پردازش **P1** تخصیص یافته است.
- مقدار **Request (1, 3)** نشان می‌دهد پردازش **P1** چند نمونه از منبع **R3** را درخواست کرده است که هنوز در اختیارش قرار نگرفته است.

جزئیات الگوریتم تشخیص بن بست در ادامه نمایش داده می شود.

الگوریتم تشخیص بن بست

ورودی: بردارهای وضعیت سیستم.

خروجی: آیا بن بست رخ داده است یا خیر.

از آرایه‌ی **Left (m)** در الگوریتم برای نگهداری تعداد منابع آزاد از هر منبع استفاده می کنیم.

از آرایه‌ی **Finished (n)** در الگوریتم برای نگهداری پردازش‌های خاتمه یافته استفاده می کنیم.

۱ مقدار آرایه‌ی **Left** را برابر **Available** قرار بده.

۲ مقدار همه‌ی عناصر **Finished** را برابر **False** قرار بده.

۳ تکرار کن

۴ اندیسی از **i** را بیاب که دو ویژگی زیر را داشته باشد

الف) **Finished(i)** برابر **False** باشد.

ب) رابطه‌ی $\text{Request}(i) \leq \text{Left}$ برقرار باشد.

۵ اگر این اندیس موجود نبود از حلقه خارج شو.

۶ **Left** را برابر **Left + Allocation(i)** قرار بده.

۷ **Finished(i)** را برابر **True** قرار بده.

۸ اگر مقدار **Finished** به ازای همه‌ی پردازش‌ها **True** بود

۹ بن بست رخ نداده است.

۱۰ در غیر این صورت

۱۱ بن بست رخ داده است.

- ایده‌ی کلی الگوریتم این است که آیا ترتیبی از پردازش‌ها وجود دارد که در آن ترتیب پردازش‌ها همه‌ی منابع درخواست شده‌شان را دریافت کنند و خاتمه یابند یا خیر.
- در حلقه‌ی خط سوم تا هفتم، یک پردازش که منابع درخواست شده‌اش از منابع بیشتر نیست انتخاب می شود.

وضعیت زیر را برای سه پردازنده و دو منبع در نظر بگیرید و فرض کنید از منبع R1 یک نمونه و از منبع R2 صفر نمونه آزاد باشد.

(Available = <1, 0>).

Process	R1 (current/request)	R2 (current/request)
P1	1/2	1/0
P2	1/3	1/1
P3	1/1	0/0

الگوریتم تشخیص بن بست را اجرا می کنیم.

- خط اول و دوم: **Left: <1 0>** و **Finished: <False, False, False>**
- حلقه‌ی خط سوم تا هفتم: برای $i = 3$ دو شرط الف و ب برقرار است.
- تغییرات خط ششم و هفتم: **Left: <2 0>** و **Finished: <False, False, True>**
- حلقه‌ی خط سوم تا هفتم: برای $i = 1$ دو شرط الف و ب برقرار است.
- تغییرات خط ششم و هفتم: **Left: <3 1>** و **Finished: <True, False, True>**
- حلقه‌ی خط سوم تا هفتم: برای $i = 2$ دو شرط الف و ب برقرار است.
- تغییرات خط ششم و هفتم: **Left: <4 2>** و **Finished: <True, True, True>**
- شرط خط هشتم برقرار است و **Finished** برای همه‌ی پردازنده‌ها **True** است.
- همه‌ی پردازنده‌ها خاتمه یافته‌اند و در نتیجه بن بست وجود ندارد.

دو روش برای رهایی از بن بست وجود دارد:

الف) خاتمه‌ی پردازشها

ب) به زور گرفتن منابع

• این دو روش را بررسی می‌کنیم.

دو راه کلی برای خاتمه‌ی پرداخته‌ها وجود دارد:

الف) خاتمه‌ی همه‌ی پرداخته‌های درگیر در بن بست

ب) خاتمه‌ی پرداخته‌ها یکی پس از دیگری تا بن بست رفع شود

در حالت ب، برای انتخاب یک پرداخته، متغیرهایی مثل موارد زیر در نظر گرفته می‌شوند:

اولویت پرداخته

زمان پردازش پرداخته

تعداد و انواع منابع در اختیار پرداخته

نوع پرداخته (محاوره‌ای یا دسته‌ای)

در این روش گام‌های زیر انجام می‌شود:

الف) یک پردازهی قربانی انتخاب می‌شود

ب) منابع این پردازه به زور گرفته می‌شوند و به سایر پردازه‌ها داده می‌شوند

ج) پردازهی قربانی ادامه می‌یابد (گام Rollback)

- در گام ج، لازم است پردازهی قربانی ادامه پیدا کند. اگر وضعیت پردازه و منابعی که در اختیارش بودند در زمانی از اجرایش ذخیره شده باشد، پردازه به آن وضعیت انتقال می‌یابد و اجرای آن ادامه می‌یابد. در غیر این صورت، پردازه دوباره شروع می‌شود.
- یکی از مشکلاتی که در این روش ممکن است رخ دهد گرسنگی است: ممکن است پردازه‌ای هر بار پس از بروز بن بست به عنوان قربانی انتخاب شود.

در این روش مشکل بن بست را نادیده می‌گیریم؛ بن بست رخ می‌دهد ولی برای آن کاری نمی‌کنیم.

- بسیاری از سیستم‌های عامل امروزی از جمله لینوکس و ویندوز این روش را انجام می‌دهند.
- به این الگوریتم گاهی الگوریتم شترمرغ (Ostrich) هم می‌گویند: گفته می‌شود وقتی شترمرغ احساس خطر کند سرش را در ماسه فرو می‌کند.
- توجه این روش:
بن بست به ندرت رخ می‌دهد و هزینه و پیچیدگی روش‌های مقابله با بن بست زیاد است.
اگر بن بست رخ داد، می‌توان سیستم عامل را Restart کرد که بسیار کم‌هزینه است.
- اما دقت کنید که در این سیستم‌های عامل کتابخانه‌هایی موجود هستند که در فضای کاربری با بن بست مقابله می‌کنند.

خلاصه‌ای از مطالب ارائه شده در این بخش از درس:

چهار شرط لازم برای بروز بن بست

۱ انحصار متقابل

۲ داشتن و انتظار

۳ نبودن Preemption

۴ انتظار چرخشی

روش‌های مقابله با بن بست

۱ پیشگیری از بن بست

نقض یکی از چهار شرط لازم برای بن بست

۲ اجتناب از بن بست

گراف تخصیص منابع + یال Claim

الگوریتم بانکدار

۳ تشخیص و رهایی از بن بست

تشخیص

گراف تخصیص منابع یا انتظار پردازشها

الگوریتم مشابه بانکدار

رهايي

خاتمه‌ی پردازشها

به زور گرفتن منابع

۴ نادیده گرفتن بن بست